

Malgrat les explicacions que va donar Biel Barceló en el Parlament sobre l'afer dels contractes, Podem continua demanant la seva dimissió.

Espurnes entre Més i Podem

La crisi en el si del pacte balear no s'ha tancat i no es pot descartar que la tensió augmenti en el futur, sobretot quan se superi l'equador de la legislatura.

Per Miquel Payeras

El nomenament de Fanny Tur com a nova consellera de Cultura, Esports i Participació del Govern de les Illes havia de servir per tancar la crisi provocada per la polèmica que afecta Més: la derivada de la contractació de les empreses propietat del seu antic cap de campanya electoral —en els comicis autonòmics de 2015—, Jaume Garau, per part de tres de les qua-

tre conselleries gestionades per aquesta formació. Després de dues setmanes de molts nervis se suposava que entre l'arribada de la nova consellera —independent amb bona connexió tant amb Més com amb el PSOE— i el parèntesi de les festes de Pasqua la tensió s'esvairia i les relacions normals es tornarien a imposar entre els socis dels Acords pel Canvi signats el 2015. Però no fou així. I, segons

les fonts consultades per aquest setmanari, és ben possible que la tensió política es mantingui en alt i fins i tot cal no descartar que, en funció del que decideixi la Fiscalia Anticorrupció amb relació al cas, augmenti encara més.

Podem es desmarca

Quan esclatà la polèmica, Alberto Jarabo, secretari general de Podem, va dir que “esperarem la compareixença [en comissió parlamentària] de Barceló [vice-president i conseller de Turisme, a més de portaveu institucional de Més] i escoltarem les seves explicacions”, però si “no són convincents”, aleshores “estarem obligats a demanar la seva dimissió”. La portaveu Laura Camargo s'expressà en termes gairebé idèntics. Tanta contundència morada resultava estranya. No debades, Més és soci de Podem. Aquesta actitud va molestar la direcció econacionalista. Perquè, segons expliquen, “quan ells tingueren la seva trifulga [de l'expulsió de les diputades Montserrat Seijas i Xelo Huertas] nosaltres vam ser respectuosos perquè són els nostres socis”, i

s'estimaren més no fer sang, callar i deixar que passés el temps fins que la tensió interna a Podem s'anà reduint progressivament fins a desaparèixer: "Esperàvem el mateix tracte". Tanmateix, no va ser així. De fet, l'actitud que el partit morat mostrà a Més durant la compareixença parlamentària de Barceló resultà ser encara molt més dura.

El vice-president i conseller de Turisme del Govern, a qui informacions periodístiques situaven com el cap d'una mena de trama per afavorir les empreses de Garau a través de les contractacions ja famoses, demanà comparèixer en el Parlament per explicar-se el més aviat possible. La sessió es va celebrar el dimecres just abans de les festes de Pasqua. Jarabo, de Podem, va ser més crític fins i tot que els portaveus del PP i de Ciutadans. En el PSOE i Més sorprenentment desagradablement l'actitud del líder morat. Després de l'acte parlamentari, Jarabo insistí que "cal assumir responsabilitats polítiques" i deixava entendre als periodistes —i tots els mitjans així ho reflectiren— que si no hi havia més dimissions, en referència a Barceló, el seu partit abandonaria el pacte d'esquerres. La portaveu morada, Camargo, de la seva banda, precisà que el següent dilluns, a pesar de ser festa, es reuniria la direcció morada, i tothom va entendre que era per convocar el consell ciutadà —màxim òrgan de govern intern entre congressos—, el qual hauria de votar la ruptura del pacte.

En aquell moment, segons ha sabut aquest setmanari, la presidenta del Govern, Francina Armengol, pressionà els morats perquè no portessin al límit la situació. No consten detalls de les converses que de segur mantingueren les parts durant els dies festius, però a la reunió de la direcció de Podem, dilluns dia 17 d'abril, es decidí que "de moment" no hi haurà ruptura del pacte a pesar que Barceló no havia dimitit, ni en fa comptes.

Armengol, que és molt clara, diu: "Mai no he demanat la dimissió" de Barceló, "cap partit ha dit que se n'aniria del pacte" i, per tancar la polèmica, sentència que "tot està explicat". De la mateixa manera, el vice-president i conseller de Turisme, en una entrevista al *Diario de Mallorca*, assegurà que troba "que ja hem assumit responsabilitats polítiques" i descartava amb vehemència "la dimissió". Podem es va mostrar finalment sen-

sible a les pressions rebudes i no trencà el pacte. Segons Camargo, "mai no vam donar cap ultimàtum". Doncs tots els periodistes van entendre-ho malament.

Per ventura és que ara Podem es conforma? No. Les fonts consultades esperen que els morats continuïn pressionant. De fet, Jarabo manté la petició de dimissió: "Barceló ha de fer una passa enrere per no perjudicar el pacte i el Govern". Tant ell com la portaveu Camargo asseguren que són conseqüents. Argumenten que, si a ells no els tremolà la mà a l'hora de fer fora dues diputades del seu grup parlamentari per actituds que anaven contra el règim ètic intern del partit, ara no poden deixar passar el que consideren un assumpte "tan obscur" com el d'insinuar la possibilitat de finançament irregular de Més a través dels famosos contractes.

Podem ha deixat la decisió final —trencar o no— a les mans del seu consell polític, però no l'ha convocat ni ha fixat una data per fer-ho. Fa l'efecte que vol guanyar temps a veure què fa finalment la Fiscalia Anticorrupció. Així ho pensen també fonts del Govern, que creuen que això serà "el que marcarà el futur" de tot l'assumpte. Si el ministeri públic —té un termini de sis mesos per decidir— finalment no troba que hi hagi res il·legal en les contractacions i arxiva les diligències obertes, aleshores els morats no podran mantenir viva la polèmica. Ara bé, en cas que els fiscals pensin que es donen irregularitats que

mereixen l'obertura d'una instrucció judicial, llavors amb tota seguretat la tensió es multiplicarà fins a l'infinit: "Aleshores no es podria descartar la ruptura" del pacte.

Val a dir que, malgrat que es produís el trencament del pacte, el Govern no cauria. Perquè no existiria una majoria alternativa factible. Per forjar-la, haurien de pactar el PP (20 escons) i Podem (8) i, a més, afegir-s'hi les diputades expulsades del partit morat (2) o bé que s'hi sumés el PI (3) o Ciutadans (2) per fer els 30 vots necessaris —majoria absoluta— per presentar una moció de censura contra Armengol. I això és impossible. Podem no té la més mínima intenció d'aliar-se amb la dreta. Per tant, per aquest costat no hi ha cap risc per al Govern.

Per això no està gens preocupat, l'Executiu. Sí que ho està, tanmateix, per la possibilitat que es puguin repetir topades semblants o més greus. La legislatura aviat passarà el seu equador i "a partir d'aquest moment, tots mirarem cap a l'horitzó electoral", reconeix un càrrec socialista. Pensa que la forta fricció actual per l'afer dels contractes —acabi com acabi— ben bé pot ser només el precedent d'altres episodis d'alta tensió que es vagin repetint així que passin els mesos —i cada vegada amb més freqüència i intensitat— per qualsevol motiu: per mera tàctica electoral. •

El líder de Podem, Alberto Jarabo, assegura que, mentre no dimiteixi Barceló, existirà una "ombra" sobre el Govern i els Acords pel Canvi.

ISAAC BUJ